

TINERII ȘI TAINA CUNUNIEI ASPECTE PRACTICE LEGATE DE CATEHEZA PREMARITALĂ

Drd. Alexandru HRAB,
Facultatea de Teologie Ortodoxă
Alba Iulia

Abstract: Young People and the Sacrament of Marriage - Practical aspects of premarital catechesis - In today's society the family is going through a period in which Christian family values are being questioned. Divorces and abortions have increased. The Church, therefore, through its members entrusted with the teaching mission, must defend and promote Christian family values by all means, especially, we say, through catechetical dialog. Therefore, I have tried in this article to offer some means and methods that can be applied in evangelizing young people on their way to receiving the sacrament of Holy Communion.

Keywords: family, young people, catechesis, marriage

Introducere

Având în vedere situația prin care trece familia în societatea de azi, când „veninul ucigător al valorilor familiei creștine se răspândește cu spor pe toate căile, prin toate mijloacele”¹, conducând-o, de multe ori, spre dezastru², ca urmare a înmulțirii numărului de divorțuri, consecință și a nehotărârii/ nesiguranței soților³, dar și a avorturilor și a presiunii externe de recunoaștere a căsătoriilor între persoane de același sex, se impune din partea

¹ Vasile MIHOC, „Necesitatea catehezei și pastorației pentru apărarea și consolidarea familiei creștine azi”, în *Bucuria Nunții Binecuvântate. Cateheze pentru familia creștină*, București, Edit. Cuvântul Vieții a Mitropoliei Munteniei și Dobrogei, 2011, p. 18.

² *Ibidem*, p. 17.

³ Mihai HINCINSCHI, „Familia, Biserica și Școala – instituții care influențează condițiile și atitudinile religioase ale tinerilor”, în *Altarul Reîntregirii*, nr. 3/2010, p. 204.

Bisericii, prin membri ei însărcinați cu misiunea învățătoarească să apere și să promoveze, prin toate mijloacele, valoarea familiei⁴.

„Toți cei însărcinați cu misiunea învățătoarească trebuie, în primul rând, să cunoască binele și să trăiască învățătura Bisericii despre căsătorie și familie; de asemenea, ei trebuie să fie deplin informați în ce privește atentatele împotriva familiei, a unității și indisolubilității ei, a sfințeniei ei, împotriva copiilor nenăscuți și a dreptului lor inalienabil la viață, în ce privește ideologiile păcătoase ale veacului împotriva nașterii de prunci și a creșterii copiilor potrivit Evangheliei etc. Totodată, având aceste cunoștințe și informații și aprofundându-le în mod continuu, păstorii și dascălii, profund angajați în responsabilitatea lor, vor trebui să împărtășească în mod stăruitor învățătura Mântuitorului Hristos despre căsătorie și familie în orice loc și cu orice prilej, în biserici, la sfintele slujbe, în discuțiile cu credincioșii, la Taina Sfintei Mărturisiri, în școală, prin mijloacele mass-media, în conferințe, în cadrul întâlnirilor tematice cu copiii și cu tinerii, prin publicații etc”⁵.

Statisticile ne arată că rata divorțurilor s-a dublat în țara noastră.

„Studiile Institutului Național de Statistică (INS) arată că în 2019 una din patru căsătorii din România se finaliza printr-un divorț. Aceasta în condițiile în care la începutul anilor 90 doar una din șase căsătorii se finaliza prin divorț. Pandemia a accentuat acest fenomen, astfel că în 2020 s-a înregistrat un divorț la fiecare 3,5 căsătorii. Practic, România a ajuns de la 16% rata divorțurilor în 1990 la 28,5% la finalul lui 2020”⁶.

Să nu mai vorbim de rata avortului, care în ultimii 60 de ani a ajuns la peste 22 milioane avorturi, mai exact, între anii 1958-2020: 23.048.862. Și, atenție, cele din ultimii realizate în „clinicile private și în unele spitale de stat care nu raportează datele, avorturile medicamentoase, avorturile făcute de românii plecați la muncă în străinătate (majoritatea aflați la vârstă fertilă), avorturi ilegale, situațiile în care se fac avorturi la cerere dar se consemnează că sunt chiuretaje la sarcini oprite din evoluție”⁷.

Pornind de la cele prezentate mai sus, aspectul pe care îl dezbatem în acest articol este legat de pastorația tinerilor și de urgenta nevoie de catehizare a acestora înainte de primirea Tainei Cununiei, oferind câteva

⁴ Vasile MIHOC, *art. cit.*, p. 17.

⁵ *Ibidem*, p. 17.

⁶ Claudiu POPA, „Rata divorțurilor în România s-a dublat în ultimele trei decenii. Una din patru căsătorii se finalizează în divorț”, în *Capital*, 19 ianuarie 2022, <https://www.capital.ro/rata-divorțurilor-in-romania-s-a-dublat-in-ultimele-trei-decenii-una-din-patru-casatorii-se-finalizeaza-in-divort.html>, (accesat la 13.05.2022).

⁷ *Statistici privind avorturile în România și în lume*, p. 1.

perspective de mijloace și metode⁸ ce pot fi aplicate în evanghelizarea lor spre primirea Tainei Cununii, întrucât „pregătirea căsătoriei poate să fie și trebuie să fie, o șansă extraordinară de evanghelizare din punct de vedere misionar”⁹.

1. Taina Cununii în Sfânta Scriptură

Referatul biblic ne arată că legătura dintre bărbat și femeie este întemeiată de Dumnezeu direct în Paradis. Porunca lui Dumnezeu a fost clară: „*Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l supuneți; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului, peste toate animalele, peste toate vietățile ce se mișcă pe pământ și peste tot pământul!*” (Facere 1, 28). Lui Adam și Eva nu li s-a cerut doar înmulțirea, ci li s-a oferit și stăpânirea pământului.

De la început Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, bărbat și femeie: „și a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu l-a făcut; a făcut bărbat și femeie” (Facere 1, 27). Dumnezeu l-a făcut pe om întreg „ca persoană capabilă de a se împărtăși și de a împărtăși iubirea, darul dumnezeiesc”¹⁰. De aici se poate înțelege că „scoaterea Evei din Adam înseamnă că Eva a fost cuprinsă virtual în Adam și înainte de aducerea ei distinctă la existență. Dar a fost în Adam nu ca ceva identic cu el și deci ea nu e rezultatul unei simple dezvoltări a lui”¹¹. De aceea, pentru că Eva nu a fost ceva identic cu Adam, ea își primește existența trupească, iar în acest fel Adam putea împărtăși și a se împărtăși de iubire: „Și a zis Domnul Dumnezeu: «Nu este bine să fie omul singur; să-i facem ajutor potrivit pentru el»” (Facere 2, 18). Dumnezeu o aduce pe Eva la o existență trupească spre a-i fi de ajutor lui Adam. Am putea vedea acest ajutor „ca o împlinire a vocației iubirii și unirii lor și a lor împreună, cu și în Dumnezeu”¹², iar această împlinire se desăvârșește când cei doi devin un trup „*de aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va uni cu femeia sa și vor fi amândoi un trup*” (Facere 2, 24). Pornind de la aceste texte este clar că instituția căsătoriei este paradisiacă, iar porunca căsătoriei este situată înainte

⁸ „Pentru că această lucrare să fie eficientă (n.n. lucrarea Bisericii privitoare la Taina Cununii), mijloacele trebuie mereu perfecționate, iar metodologia predării învățaturii se cere adaptată diferitelor categorii de beneficiari ai acesteia, astfel încât toți să înțeleagă și să-și formeze convingeri adânci și totodată să-li pună în practică, în viața personală, familială și comunitară, învățătura cea sfântă și mântuitoare a Bisericii despre căsătorie și familie”, Vasile MIHOC, *art. cit.*, p. 17.

⁹ Mihai HIMCINSCHI, *art. cit.*, p. 202.

¹⁰ Vasile GAVRILĂ, *Cununia – viață întru Împărăție*, București, Fundația „Tradiția Românească”, 2004, p. 29.

¹¹ Dumitru STĂNILOAE, *Teologia Dogmatică Ortodoxă*, vol. III, București, Edit. Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, 2010, p. 187.

¹² Vasile Gavrilă, *op. cit.*, p. 29.

de cădere, precum și porunca de a se înmulți și stăpâni pământul¹³, deci trebuie să fie clar pentru oricine că familia a fost instituită de Dumnezeu. Din nefericire, căderea primilor oameni în păcat a dus la desacralizarea căsătoriei. S-a ajuns la o „discrepanță între ceea ce a fost instituția căsătoriei în intenția Creatorului și ceea ce devenise ea”¹⁴. Totuși importanța căsătoriei nu s-a pierdut complet, nașterea copiilor, procrearea, a rămas sensul fundamental și scopul căsătoriei¹⁵.

Prin participarea Sa la Nunta din Cana Galilei (Ioan 2, 1-11), Mântuitorul restaurează legătura întinată de păcate dintre bărbat și femeie și o ridică la înălțime de Taină.

„Hristos întărește din nou legătura căsătoriei dintre bărbat și femeie și o înalță, din ordinea naturii, în ordinea harului, învăluind-o, prin participarea Sa la nunta de la Cana, în ambianța harică ce iradia din Persoana Sa”¹⁶.

Iar Sfântul Apostol Pavel dezvoltă această teologie a familiei în Epistola către Efeseni (5, 20-33). Bărbatul și femeia, fiind în unitate se iubesc și se supun reciproc, pentru că de acum unul altuia: „*Femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia* (I Cor. 7, 4), ajungând prin această taină a Cununii să fie destinați să fie împreună în Împărăția. Astfel, bărbatul devine icoana lui Hristos, iar femeia este icoana Bisericii¹⁷.

2. Teme și metode de abordare în cateheza premaritală

Se simte că astăzi s-a cam pierdut, din punctul de vedere al celor care se căsătoresc, însemnătatea biblică și liturgică a acestei Taine. Din păcate, nu s-a pierdut doar simbolistica liturgică, dar nu mai există nici atenția pe care trebuie să o acorde în legătură cu momentul practic de pregătire al desfășurării Tainei. Astfel, preoții sunt puși în situația în care tinerii vin la biserică să-și anunțe căsătoria cu foarte puțin timp înainte de data fixată de ei. Atunci aceștia de voie, de nevoie, trebuie să le găsească un spațiu, perturbând poate alte programări pe care preotul le-a făcut dinainte.

Este recomandat ca la începutul anului civil, preotul să facă un anunț în biserică ca toți cei care au de gând să se căsătorească în

¹³ Michel Philippe LAROCHE, *Un singur trup. Aventura mistică a cuplului*, traducere și adaptare de Constantin Jinga, Timișoara, Edit. „Amarcord”, 1995, p. 110.

¹⁴ Constantin MIHOC, *Taina Căsătoriei și familia creștină în învățăturile marilor Părinți ai Bisericii din secolul IV*, Sibiu, Edit. Teofania, 2002, p. 24.

¹⁵ John MEYENDORFF, *Căsătoria perspectiva ortodoxă*, ediția a II-a revizuită, Traducere, prefață și note Cezar Login, Cluj-Napoca, Edit. Renașterea & Patmos, 2012, p. 23.

¹⁶ Dumitru STĂNILOAE, *op. cit.*, p. 191.

¹⁷ Mihai HIMCINSCHI, art. cit., p. 203.

anul respectiv, să se prezinte într-un anumit timp (cât va considera preotul de cuviință că este necesar) la biroul oficiului parohial pentru a fi luați în evidență, adresă, număr de telefon, mail, etc., de obicei date de contact și date despre programul lor. După ce vor fi luați în evidență, preotul își va întocmi un program favorabil tuturor (orar) și își va fixa un plan de cateheze premergătoare primirii Tainei Cununii invitându-i pe cei ce urmează să se cunune să participe la aceste cateheze constituind grupe de cateheză familiară. Aceste grupe „se cere să fie mici și urmărite în permanență de o echipă de cateheți expres formați în această direcție”¹⁸. De asemenea, se face mențiunea că participarea la aceste itinerarii de pregătire pentru Cununie trebuie să fie considerată moralmente, obligatorie, până-ntr-acolo încât parohii să elibereze chiar și un atestat de luare în evidență a viitorilor miri”¹⁹. Din păcate, într-o parohie este greu să se formeze o echipă de cateheți, dar nu imposibil. Preotul ajutat de Comitetul parohial poate să găsească soluțiile potrivite.

Catehezele vor urma un plan bine stabilit, acestea să înceapă cu semnificația simbolică-liturgică a actelor și momentelor slujbei. Se va mai prezenta, legat de aceasta, consimțământul dat și impedimentele, precum și drepturile soților. Chiar dacă ele urmează planul stabilit, dacă va fi nevoie, preotul poate să se abată acolo unde va fi cazul și se vor naște anumite discuții.

În altă ordine de idei, catehezele vor avea în evidență: „motivul întemeierii familiei: iubirea curată, sinceră, din inimă; căsătoria se face din interes (pilă), milă sau silă; graba în decizia întemeierii familiei/ ne cunoaștem suficient de bine?; dragostea sau dependență în familie?; poți să fii tu însuși?; unitatea familiei; libertate și responsabilitate în familie?; susținerea, ascultarea, valorizarea reciprocă; autonomia familiei; scopul familiei; nașterea de prunci și educarea lor; sfințenia – Hristos în familie; celibat și viața de familie; comunicare și comuniune

¹⁸ Pentru că nu avem o echipă în acest sens, se recomandă colaborarea cu psihologi, psihoterapeuți sau alte persoane special pregătite în terapia familiei. De asemenea, acestea pot să urmeze cursuri speciale pentru a dobândi această competență. Așadar, se recomandă ca pe lângă cunoștințele religioase preotul/ catehetul/ profesorul să ofere și consiliere psihologică sau mai exact consiliere pastorală ca o întâlnire între îndrumarea duhovnicească și consilierea psihologică. De altfel, la *II-lea Congres național al Facultăților de Teologie Ortodoxă din România*, desfășurat la Academia Sâmbăta, Mănăstirea Brâncoveanu – Sâmbăta de Sus, jud. Brașov, din 25-28 septembrie 2005 s-a luat decizia de „Introducerea unui modul opțional de consiliere pentru viitorii profesori de religie, în vederea lărgirii competențelor și completării normei didactice acolo unde este cazul” (ANEXA I), în *Biserica Ortodoxă Română*, nr. 7-12/iulie-decembrie, 2005, pp. 253-260, apud Florin STAN, *Cercetare și strategie misionar-pastorală în Biserica Ortodoxă Română contemporană*, Cluj-Napoca, Edit. Presa Universitară Clujeană, 2019, p. 481, nota 106.

¹⁹ Eugen JURCA, *Experiența duhovnicească și cultivarea puterilor sufletești. Contribuții de metodologie și pedagogie creștină*, ediția a III-a, revizuită, Târgu Lăpuș, Edit. Galaxia Gutenberg, 2009, p. 48.

în familie; viața conjugală a familiei; avortul, contracepția; controlul sarcinilor în concepția creștină; alcoolismul și adulterul; divorțul: cauze; consecințe; «legarea/dezlegarea cununilor»; gelozia, invidia, sentimentul de inferioritate față de celălalt; holteismul/ planuri comune; orientări, valori comune, nivel cultural diferit; duhovnicul familiei; spovedania și împărtășania etc²⁰.

Alături de temele prezentate mai sus, pot fi discutate și subiecte precum rugăciunea în familie; organizarea casei și a bugetului, economiile familiei; stagiile de dezvoltare a vieții conjugale și a crizelor care pot apărea în familie; discutarea relației cu familiile de proveniență, cu părinții; stabilirea priorităților, a așteptărilor de la soț/soție; principiile de educație ale copiilor; discutarea unor norme de comportament sau, cităm:

„Zgomotul făcut de telefoanele neînchise, vorbitul unor participanți (în special a unora care nu frecventează, în mod obișnuit, biserica); deranjul produs de unii fotografi, care nu înțeleg că trebuie să respecte slujba, fotografiază excesiv de des, umblând de colo-colo și îndrăznind chiar să dea indicații, cu voce tare, mirilor și nașilor, cum să stea, cum să privească etc.; imaginea neplăcută a lumânărilor care curg pe mâinile nașilor și pe covor; atitudinea nepotrivită a unor miri (ori nași) care chicotesc în timpul slujbei, se calcă pe picior, fac glume atunci când li se dă să guste vinul etc²¹.”

Pe lângă acestea, pot fi aduse în discuție așteptările de la viitorul partener de viață, nevoile fiecărui membru, clasificare după Sebastian Godeanu. Amintim aici câteva: nevoile femeii în legătură cu manifestarea rolului de parteneră: nevoia de apreciere, de recunoaștere ca parteneră stabilă de viață în fața altora, nevoia de autonomie și respect, secularizarea, maturitatea – capacitatea partenerilor de a se confrunta cu nevoile și provocările vieții - ; apoi așteptările legate de manifestare a rolului de partener: nevoia de a fi îngrijiți, de a nu a oferi explicații în legătură cu modul în care acționează în anumite situații; există apoi nevoie de manifestare a alegerii partenerului: nevoia de un partener stabil, nevoie de confirmare de partener(ă) ca unică persoană din viața lui(ei), nevoia de a avea copii și a-i crește și educa împreună, preferința de a nu avea copii în afara căsătoriei, respectul pentru timpul liber al celuilalt partener și implicarea lui în profesie, stimularea în dezvoltarea profesională a fiecăruia dintre parteneri, nevoia de a lua împreună hotărâri în cadrul familiei, aderarea la ritualurile pe care fiecare familie le moștenește, a oferi copiilor un exemplu asupra rolurilor de tată și mamă, nevoia de a nu sta cu un partener violent, nevoia de a avea un

²⁰ Sorin LUNGOCI, „Taina cununiei și implicațiile ei catehetice”, în *Calendarul Arhiepiscopiei Timișoarei pe anul 2011*, Timișoara, Edit. Învierea, 2011, p. 160.

²¹ *Ibidem*, p. 161.

partener cu statut profesional bine definit, nevoia de bunăstare materială, nevoia de a nu alege un partener care să corespundă unui membru al familiei, privit negativ de ceilalți membri ai familiei sau de comunitate, nevoia de a nu repeta relația parentală disfuncțională a părinților; bineînțeles că există nevoi legate și de sexualitate: nevoia de a fi un partener inventiv în relația sexuală, de a avea un contact sexual frecvent, nevoia femeilor ca partenerii lor să fie maturi pentru a se putea confrunta cu nevoile și greutățile vieții, nevoia de a comunica afectiv în cadrul actului sexual, nevoia de a fi un partener fidel din punct de vedere al relațiilor sexuale, dorința de a avea copii să fie a ambilor parteneri și chiar nevoia partenerilor de a avea relații sexuale înainte de căsătorie²². Unele din aceste nevoi la o primă privire par ridicole, dar dacă catehezele premaritale nu le vor avea în vedere se va risca ca după momentul căsătoriei să se ajungă la rupturi care nu aduc nici un beneficiu Bisericii.

Din marea familie a catehezei fac parte și cele două momente speciale dinainte de primirea Tainei Cununii. Participarea viitorilor miri la primirea Tainei Spovedaniei și Împărtășaniei. Deoarece astăzi Cununia nu se mai face în cadrul Sfintei Liturghii, viitori miri trebuie împărtășiți separat de Sfânta Liturghie. Această chemare a lor spre primirea celor două Taine este un mod de responsabilizare pentru primirea Tainei Cununii. În acest fel, mirii vor primi această Taină având sufletele curate și după o pregătire sufletească.

În cadrul catehezelor premergătoare, preotul are datoria să-i invite și pe părinții mirilor și pe nașii acestora. Va putea să dedice câteva întâlniri catehetice discuției cu aceștia fără să fie de față mirii. Părinții mirilor trebuie înștiințați că ei nu trebuie să se mai bage în viața copiilor lor. Ei trebuie să afle acest amănunt: „Creștinismul consideră că fiecare persoană umană e un unicat, are o gândire proprie și trebuie să fie stăpân și responsabil pentru propriile sale decizii. La fel și noul trup matrimonial, încorporat sacramental în Trupul Bisericii-Hristos prin Taina Cununii, își are rolul și locul propriu, unic, în viața Bisericii, în lume. Vrea să progreseze, în felul lui, cu «stilul» lui propriu de viață comună, pe calea creșterii și desăvârșirii în Hristos”²³. În ce-i privește pe nași, aceștia trebuie să fie ortodocși, căsătoriți și viață de familie morală și mai în vârstă decât mirii, dar nici prea în vârstă. Ei trebuie catehizați pentru că devin învățătorii tinerilor. Dacă tinerii sunt ancorați în credință își vor alege nași asemenea lor, dar dacă nu sunt, atunci și acestora le trebuie format caracterul religios moral²⁴.

²² Cristina Denisa Godeanu, *Psihologia relațiilor de cuplu și a familiei, curs tehnoredactat*, București, 2010-2011, pp. 14-15.

²³ Eugen JURCA, *op. cit.*, p. 55.

²⁴ Sorin LUNGOI, *art. cit.*, p. 163.

Nu în ultimul rând, milităm ca preotul sau personalul special pregătit să explice anumite pasaje scripturistice. Ce de exemplu, cuvintele: „iar femeia să se teamă de bărbat” (Galateni 5, 32), care, din păcate, sunt folosite de multe ori ostentativ la adresa femeilor. Această teamă nu reprezintă o teamă fizică a soției față de soț, ci o teamă de iubirea imensă a soțului care este dator să-și iubească soția precum Hristos Biserica, o iubire jertfelnică: „*Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica, și S-a dat pe Sine pentru ea*” (Galateni 5, 25) și mai departe: „*Bărbații sunt datori să-și iubească femeile ca pe înseși trupurile lor. Cel ce-și iubește femeia, pe sine se iubește*” (Galateni 5, 28). De aceea, Sfântul Apostol învață ca femeia să se supună bărbatului care este capul ei, dar nu o supunere față de posibila violență și duritate a lui, ci o supunere în fața iubirii lui, un răspuns la iubire cu iubire: „*Pentru că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor și este. Ci precum Biserica se supune lui Hristos, așa și femeile bărbaților lor, întru totul*” (Efeseni 5, 23-25).

Totodată, nu trebuie uitat că iubirea trebuie să se manifeste în ambii soți și că există o iubire care se manifestă și prin relațiile trupești. Nu suntem ființe asexuale. Trebuie abordat și acest subiect, cu delicatețe, tact pastoral și seriozitate, explicându-le că de la acestea trebuie să se abțină doar cu învoială, de cum acord amândoi: „*Bărbatul să-i dea femeii iubirea datorată, asemenea și femeia bărbatului. Femeia nu este stăpână pe trupul său, ci bărbatul; asemenea nici bărbatul nu este stăpân pe trupul său, ci femeia. Să nu vă lipsiți unul de altul, decât cu bună învoială pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea, și iarăși să fiți împreună, ca să nu vă ispitească satana, din pricina neînfrânării voastre*” (I Corinteni 7, 4-5).

O idee importantă în catehizarea viitorilor miri o propune părintele Vasile Gordon de la Facultatea de Teologie din București. El propune ca la programarea cununiei să li se ofere tinerilor un fluturaș pe care să fie trecute actele și alte informații necesare cununiei:

- „certificatul de căsătorie (original și copie);
- 2 lumânări (recomandăm să fie din ceară curată);
- verighetele;
- sticlă cu vin (roșu, dulce) și pișcoturi;
- nașii să fie cununați ortodox;
- mirii sunt invitați la biserică, înainte de oficierea cununiei, în ziua de..., la orele..., pentru o slujbă de dezlegare/spovedanie;
- insistăm să fie respectată ora stabilită, pentru a nu destabiliza alte slujbe programate.

- Data: _____ Ora _____
- Notă: După nuntă, nașii vor veni cu finii la biserică, pentru o rugăciune specială, în orice duminică, orele... (cu lumânările de la nuntă)²⁵.

3. Concluzii

Din cele relatate aici, dar privind și la ceea ce ne înconjoară este necesar să înțelegem că avem nevoie de cateheze premaritale, că suntem chemați să depunem toate eforturile să ne pregătim în acest sens și că este indispensabil să-i invităm pe viitori miri, pe nașii și părinții lor să participe la orele de cateheză²⁶.

Aceste cateheze au rolul să-i pregătească pe toți pentru Taina Cununiei. Doar în acest fel tinerii își vor forma o temelie puternică pentru construcția casei, (căsnicie), iar nașii și părinții lor îi vor ajuta să-și acopere această casă astfel încât nici un val și nici un vânt lumesc nu o va dărâma.

În final, conchidem prin următoarele cuvinte:

„Printr-o lucrare misionară eficientă, prin dialog cu tinerii despre Taina Căsătoriei, trebuie să-i facem să înțeleagă că Nunta este o Taină pentru că în ea și prin ea Împărăția lui Dumnezeu devine o experiență trăită, o viață nouă, o creștere în Duh, o jertfă reciprocă, o împărtășire euharistică comună²⁷.

²⁵ Vasile GORDON, *Cateheze pastorale pe înțelesul tuturor, vol. I*, București, Edit. Sophia, 2012, p. 37.

²⁶ Este de notat și de apreciat faptul că în Arhiepiscopia Timișoarei preotul Alin Cuza de la Biserica Martirilor Timișoara, desfășoară cu proiectul său de cateheze premaritale *Nuptialis, Seară catehetică și mistagogică cu părintele Iulian Nistea de la Paris*, <https://mitropolia-banatului.ro/seara-catehetica-si-mistagogica-cu-parintele-iulian-nistea-de-la-paris/>, (accesat la 13.05.2022).

²⁷ Mihai HIMCINSCHI, *art. cit.*, p. 204.